

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 403/2024
23.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Простаченко, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Срђан Миловановић, адвокат из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Сениша Лунић, адвокат из ..., ГГ из ... и ДД из ..., као правних следбеника покојног туженог ЂЂ, бившег из ..., чији је заједнички пуномоћник Срђан Миловановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Другог основног суда у Београду, у седници одржаној 23.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Београду.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 3776/22 од 11.04.2024. године, ставом првим изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог ВВ изјављена против става другог и трећег изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 7073/21 од 05.03.2022. године. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Другог основног суда у Београду П 7073/21 од 05.03.2022. године у ставу првом и ставу четвртном изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Други основни суд у Београду је изазвао сукоб надлежности и пропратним актом П 1696/24 од 11.10.2024. године тражио да Врховни суд реши настали сукоб надлежности и утврди стварну надлежност суда за поступање у овом поступку с обзиром на то да је у овој правној ствари Апелациони суд у Београду већ једном укинуо првостепену пресуду и то решењем Гж 5575/19 од 27.01.2021. године, када је вратио предмет првостепеном суду на поновно суђење.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, Врховни суд је на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) и члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Одредбом члана 387. став 3. ЗПП прописано је да у случају да је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, другостепени суд не може да укине пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење.

Одредбом члана 383. став 4. ЗПП, прописано је да ће другостепени суд да закаже расправу и одлучи о жалби и захтевима странака када је у истој парници првостепена пресуда већ једанпут била укинута, а побијена пресуда се заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању или су у поступку пред првостепеним судом учињене битне повреде одредаба парничног поступка, осим ако се побија пресуда на основу признања, пресуда због одрицања, пресуда због пропуштања, пресуда због изостанка, као и пресуда донета без одржавања главне расправе односно ако се ради о пресуди у спору мале вредности.

Дакле, цитираним одредбама изричито је прописана забрана вишеструког, односно поновног укидања првостепене пресуде када је она већ једанпут била укинута по одредбама Закона о парничном поступку, осим у одређеним случајевима из члана 383. став 4. ЗПП. Када је у истој парници првостепена пресуда већ једанпут била укинута, другостепени суд не може поново укинути пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење.

Према томе, како је у овој парници једанпут већ била укидана првостепена пресуда Другог основног суда у Београду П 3104/17 од 11.02.2019. године и то решењем Апелационог суда у Београду Гж 5575/19 од 27.01.2021. године, па је у поновном суђењу (након донетог решења П 775/21 од 08.07.2021. године којим се наставља поступак у овој правној ствари прекинут услед смрти туженог ЂЂ из ...), донета пресуда Другог основног суда у Београду П 7073/21 од 05.03.2022. године, то се забрана двоструког укидања из члана 387. став 3. ЗПП односи на ову пресуду. Зато Апелациони суд у Београду није могао да својом новом одлуком – решењем Гж 3776/22 од 11.04.2024. године укине првостепену пресуду (у одређеним ставовима) и у том делу врати списе првостепеном суду на поновно суђење, већ је морао да закаже расправу и одлучи о изјављеној жалби (и захтевима странака).

Сходно наведеном, за одлучивање о укинутом делу тужбеног захтева, стварно је надлежан Апелациони суд у Београду, јер је у жалбеном поступку првостепена (мериторна) пресуда већ једном била укидана.

Из изнетих разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић